گوتی	ڤوزي	شكەكەي	خو
<u> </u>			_

What Vusi's sister said

- Nina Orange
- ☑ Wiehan de Jager
- Agri Afshin
- **il** 4
- 💬 کوردی / English (en

بهانییهکی زوو نهنکی ڤوزی انگی کرد: "ڤوزی تکیه، وهره نُهم هیّلکهیه بوّ دایك و هبت بهره. نُهوان دهانهوی کیّکیّکی گهوره بوّ زههوهندی خوشکهکهت دروست بکهن."

. . .

Early one morning Vusi's granny called him, "Vusi, please take this egg to your parents. They want to make a large cake for your sister's wedding."

ڤوزی که دهچوو بۆ لای دایك وهوکی، له ڕێڰدا دوو کوڕی بینی که خهریکی میوه لێکردنهوه بوون. یهکێك له کوڕهکن هێلکهکهی له ڤوزی فڕاند و به دارێکی دادا. هێلکهکه شک.

. . .

On his way to his parents, Vusi met two boys picking fruit. One boy grabbed the egg from Vusi and shot it at a tree. The egg broke. قوزی هواری کرد: "ئەوە چیت کرد؟" ئەو هێلکەیە بۆ کێکێک بوو. ئەو کێکەش بۆ زەهوەندی خوشکم بوو. دەبێ خوشکم چی بڵێ ئەگەر هیچ کێکی زەهوەندی نەبێت؟

. . .

"What have you done?" cried Vusi. "That egg was for a cake. The cake was for my sister's wedding. What will my sister say if there is no wedding cake?"

کورهکن لهوهی که ازاری فوزان دابوو، پهشیان بوون. یه کیّك لهوان گوتی: "ئیّمه الله دروستکردنی کیّك الارمه تیت بدهین، به لام ئهم داره بو خوشکه کهت بهه." فوزی دریّژهی به سهفه ره کهی خوّیدا.

• • •

The boys were sorry for teasing Vusi. "We can't help with the cake, but here is a walking stick for your sister," said one. Vusi continued on his journey. له ڕێڰدا ئهو ڿوی به دوو پیو کهوت که خنویهکین دروست دهکرد. یهکێکین پرسی: "ئێمه دهتوانین لهو داره بههێزه کهڵك وهرگرین؟" بهڵام دارهکه به ڕادهی پێویست بۆ خنو دروست کردن بههێز نهبوو، بۆیه شک

. . .

Along the way he met two men building a house. "Can we use that strong stick?" asked one. But the stick was not strong enough for building, and it broke.

. . .

"What have you done?" cried Vusi. "That stick was a gift for my sister. The fruit pickers gave me the stick because they broke the egg for the cake. The cake was for my sister's wedding. Now there is no egg, no cake, and no gift. What will my sister say?" کڕێ**ک**رهکنی خنوبهرههزی زوّر به داخهوه بوون که دارهکهین شکند. یهکێکین گوتی: "ئێمهدتوانین بوٚ کێکهکه هیچ درمهتیهکت بدهین، بهڵام ه ئهوه ههندێك گیی وشک بوٚ خنووی خوشکهکهت بهره." دوایه ڤوزی درێژهی به سهفهرهکهی دا.

The builders were sorry for breaking the stick. "We can't help with the cake, but here is some thatch for your sister," said one. And so Vusi continued on his journey.

له رێگ، ڤوزی جوتڍرێك و لانگيهكی بینی. لانگكه گوتی: "ىڍره ئهو گڍيه به همه، دهتوانم ههندێكی لێڎم بكهم ؟" بهڵام همی گڍیه که زوّر خوّش بوو و لانگکه ههمووی خوارد!

. . .

Along the way, Vusi met a farmer and a cow. "What delicious thatch, can I have a nibble?" asked the cow. But the thatch was so tasty that the cow ate it all!

قوزی هواری کرد: "ئهوه چیت کرد؟ ئهو گذیه نظرییه به بوو بو خوشکم. کریّکره کنی خنوبه ره سزی ئهو گذیه شن دا، چونکه ئهوان داریّکین لی شکندم که هی میّوه رنه کن بوو. میّورنه کن داره کهین به من دابوو، چونکه ئهوان هیّلکه کهین شکنبووم که هی کیّکه کهی خوشکم بوو. کیّکه کهش بو شیی و زهدوه ندی خوشکم بوو. ئیست نه هیّلکه، نه کیّکیّک و نه نظریه کم پیّیه. ده بی خوشکم چی بلیّت؟"

. . .

"What have you done?" cried Vusi. "That thatch was a gift for my sister. The builders gave me the thatch because they broke the stick from the fruit pickers. The fruit pickers gave me the stick because they broke the egg for my sister's cake. The cake was for my sister's wedding. Now there is no egg, no cake, and no gift. What will my sister say?"

هنگکه پهشیهن ببۆوه لهوهی که چڵێس و چوبرسی بوو. جوتیرهکه ڕهزامهندی نیشن دا که هنگکه وهك درییهك بۆ خوشکهکهی لهگهڵ ڤوزی بڕوات. و ڤوزی درێژهی به سهفهرهکهی دا.

. . .

The cow was sorry she was greedy. The farmer agreed that the cow could go with Vusi as a gift for his sister. And so Vusi carried on. به لام که نیوه روّ داهت هنگکه هه لات و بوّ لای جوتیره که گهرایه وه. قوزی له سه فه ره کهی خوّیدا ریّگی وون کرد. ئه و زوّر دره نگ بوّ شیی خوشکه کهی گهیشت. میوانه کهن خهریکی هن خواردن بوون.

. . .

But the cow ran back to the farmer at supper time. And Vusi got lost on his journey. He arrived very late for his sister's wedding. The guests were already eating. قوزی هواری کرد: "دەبێ چی بکهم؟ هنگ ههڵاتوهکه وهك دیرییهك له جیتی ئهو گییهی بوو که کرێگرهگنی خنوبهرهدزی پێین دابووم. کرێگرهگنی خنوبهرهدزی گییهکهین دابومی لهبهرئهوهی ئهو دارهین شکندبوو که میٚوهڕنهکن پیٚین دابووم. میٚوهڕنهکن دابوومی، چونکه ئهوان هیٚلکهکهین شکندبوو که بو کیٚکهکه بوو. کیکهکه بو و. گیکهکه بوو. گیست نه هیڵکه، نه کیٚک و نه دیریهکیشم پیّیه."

. . .

"What shall I do?" cried Vusi. "The cow that ran away was a gift, in return for the thatch the builders gave me. The builders gave me the thatch because they broke the stick from the fruit pickers. The fruit pickers gave me the stick because they broke the egg for the cake. The cake was for the wedding. Now there is no egg, no cake, and no gift."

خوشکهکهی قوزی کهمیّك بیری کردهوه و دوای گوتی: "قوزی، براکهم، به راستی من گرینگی به بهریهدهم. من ههروهه گرینگی به کیّکیشهدهم. ئیّمه ههمووهن پیّکهوه لیّره کوّبووینهوه، بوّیه من خوّشحلّم. ئیّسهٔ بروّ جلی جوان لهبهر بکه و وهره جیّژن بگیّرین.!" دوایه قوزی ئهو کرهی کرد.

. . .

Vusi's sister thought for a while, then she said, "Vusi my brother, I don't really care about gifts. I don't even care about the cake! We are all here together, I am happy. Now put on your smart clothes and let's celebrate this day!" And so that's what Vusi did.

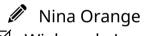

Global Storybooks

globalstorybooks.net

خوشکهکهی ڤوزی گوتی

What Vusi's sister said

☑ Wiehan de Jager

Agri Afshin (ckb)

